

Slika Milosrdnog Isusa i Dnevnik sv. Faustine (Eva Vukina) foto: Facebook / hkm.hr

Dar Božji čovječanstvu...

**KATEHEZE U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA I DNEVNIK SV. FAUSTINE
(2023. - 2024.),
pripremaju: sestre Milosrdnog Isusa (Sisak)**

Slika Božjeg milosrđa i Dnevnik sv. Faustine kao dar Božji čovječanstvu...

Svima je već poznata slika Božjeg milosrđa. Najrasprostranjenija takva slika nalazi se u Svetištu Božjeg milosrđa u Łagiewnikima u Krakovu. Naslikao ju je umjetnik Adolf Hyła 1943. godine. No, koliko zapravo znamo o prvoj slici koju je 1934. godine prema uputama s. Faustine naslikao slikar i profesor Eugeniusz Kazimirowski: povijesne činjenice, nastanak slike, poteškoće i prepreke koje su se našle na putu izlaganju slike na javno štovanje? Sve to prva slika Božjeg milosrđa skriva u sebi. Zahvalni za objavu Godine zahvale za Dnevnik sv. Faustine i proslavu 90. obljetnice slikanja prve slike od strane Koordinacije štovatelja Božjeg milosrđa, želimo podijeliti s Vama činjenice, razmatranja i promišljanja vezana uz samu sliku te Vam još više približiti njezinu simboliku, značaj i sam smisao slike kao dara Božjega čovječanstvu.

Povijest slike

Prva slika Božjeg milosrđa naslikana je u kući u Vilniusu (Litva) u kojoj su živjeli bl. Mihael Sopoćko i slikar Kazimirowski, a u današnjoj kapeli Družbe Sestara Milosrdnog Isusa koja, između ostalog, djeluju i u Vilniusu.

Slika je nastala kao odgovor na Isusov zahtjev s. Faustini koji nalazimo u njezinu Dnevniku, a glasi: **Naslikaj sliku prema crtežu koji vidiš s natpisom: Isuse, uzdam se u Tebe. Želim da ta slika bude čašćena... u cijelom svijetu.** (Dn 47)

Kada je slika bila gotova, došlo je do problema sa stavljanjem natpisa: *Isuse, uzdam se u Tebe*. Zbog toga što natpis nije stao na sliku, vlč. Sopoćko ga je postavio na zasebnu ploču na okviru slike. Nedugo nakon završetka slike, župnik župe Ostra Brama u Vilniusu vlč. Zawadzki pozvao je vlč. Sopoćka da propovijeda o Božjem milosrđu na završnoj svečanosti Jubileja Otkupljenja svijeta. Koristeći priliku, vlč. Sopoćko izlaže sliku Milosrdnog Isusa na vrhu prozora u crkvi u Ostroj Brami, inače Svetištu Majke Milosrđa. Tada je prvi put svijetu pokazana nova slika Spasitelja – Milosrdnog Isusa.

Godinu dana nakon toga, na 2. uskrсну nedjelju 19. travnja 1936., vlč. Sopoćko u crkvi sv. Mihaela, gdje je bio župnik, postavlja sliku Božjeg milosrđa. Slika se u crkvi nalazila samo do Tijelova, jer nije bilo službenog dopuštenja da se slika izloži na javno štovanje. Nakon procesije slika je prenesena u sakristiju. Prije toga, u ožujku 1936., s. Faustina odlazi u Lagewnike u Poljsku i više se ne vraća u Vilnius.

Godinu dana kasnije, tadašnji Nadbiskup daje dopuštenje da se slika postavi u crkvi, što je vlč. Sopoćko učinio na 2. uskrсну nedjelju (nedjelja Božjeg milosrđa), 4. travnja 1937. u crkvi sv. Mihaela Arkandela. Toga je dana vlč. Sopoćko blagoslovio sliku, ispunivši tako Isusovu želju: ***Ja želim da bude svetkovina Milosrđa. Želim da ta slika, koju ćeš naslikati kistom, bude svečano posvećena u prvu nedjelju po Uskrsu. Ta nedjelja treba biti svetkovina Milosrđa.*** (Dn 49) Slika je bila postavljena s desne strane prezbiterija, uz veliki oltar.

Kako je vrijeme odmicalo, uz sliku su se nizali i brojni zavjetni darovi koji su svjedočili o milostima dobivenim po toj slici jer Isus je i sam rekao: ***Po toj ću slici udijeliti mnoge milosti dušama pa neka joj svaka duša može pristupiti.*** (Dn 570)

Zbog promjene državnih granica nakon 2. svjetskog rata, vlč. Sopoćko odlazi iz Vilnusa. Zatvorena je i crkva sv. Mihaela. Crkveno dobro je ukradeno, a vrijednije umjetnine odnesene. Ista je sudbina mogla zadesiti i sliku Milosrdnog Isusa. Međutim, slika je ostala.

U srpnju 1951. godine dvije gospođe primijetile su odškrinuta vrata crkve. Crkva je bila potpuno prazna osim što se u njoj još uvijek nalazila slika Božjeg milosrđa. Za malu naknadu otkupile su sliku od vojnika koji je bio tamo. Sliku su sakrile u kući, na tavanu. S obzirom na to da je slika bila umetnuta ispod stropne grede, bila je izložena štetnim vremenskim utjecajima te je oštećena do te mjere da ju je trebalo restaurirati.

U razdoblju između 1957. i 1986. godine, slika se nalazila u crkvi Svetog Duha u Novoj Rudi, nakon čega je prenesena u crkvu Svetog Duha u Vilniusu gdje je, po nalogu tadašnjeg župnika Kaszkiewiczza, slika ponovno restaurirana. U tom je postupku bitno izmijenjen izvorni izgled slike. Osim toga, na slici je naslikan i crveni natpis: *Isuse, uzdam se u Tebe*. A da bi se slika „napasala“ da stane u oltarnu nišu, donji rub je bio zamotan, a na vrh je zalijepljen dodatni ovalni dio. Važna je činjenica da se tijekom svog hodočašća u Litvu, 5. rujna 1993., sveti papa Ivan Pavao II. molio pred ovom slikom Božjeg milosrđa.

U travnju 2003. slika je predana na temeljitu konzervaciju koja je obavljena u kućnoj kapeli Družbe Sestara Milosrdnog Isusa.

Nakon temeljite obnove slika se vratila u crkvu Svetog Duha i tamo se nalazila do kraja obnove crkve u kojoj će se slika ubuduće nalaziti. Dana 28. rujna 2005. prva slika Božjeg milosrđa svečano je unesena u Svetište Božjeg milosrđa u Vilniusu.

Uvod u razmatranje uz sliku Milosrdnog Isusa

Gledajući sam nastanak slike i probleme na koje je sve nailazila kako bi u konačnici bila izložena na javno štovanje, možemo njezinu situaciju prenijeti i na naše živote. Dobro je prisjetiti se trenutka kada je Božje milosrđe prvi put pobijedilo u mom životu, prisjetiti se također i prvog

susreta sa samom slikom Božjeg milosrđa, koja god ona bila, jer Isus je rekao: ***Veličina ove slike nije ni u ljepoti boje ni kista, već u mojoj milosti.*** (Dn 313) Kakav je to bio trenutak? Što je za mene značilo?

Razmišljajući dalje možemo se zapitati: koliko smo puta kao vjernici bili odbačeni, ismijevani ili povrijeđeni zbog toga jer smo Kristovi, zbog toga što smo štovatelji Božjeg milosrđa? Kako reagiram u takvim situacijama?

Treba imati na umu da je Božje milosrđe odgovor na sve one situacije u našem životu kada nam se čini da nema odgovora. Kada sve počinje kliziti iz naših ruku i lomiti se, često u očaju zazivamo: „Isuse, spasi me!“ A Gospodin kao Milosrdni Otac upravlja k nama Svoj korak – kao na slici – tražeći Svoje dijete koje Ga zove. Isus dolazi k nama i želi biti prisutan u našem životu.

Promatrajući sliku Milosrdnog Isusa, nameću nam se pitanja: jesam li i ja milosrdan prema sebi i prema drugima kao što je milosrdan moj Gospodina; jesam li ogledalo Isusovo u svijetu; kada promatram brata pokraj sebe, gledam li ga Kristovim očima; kada nekoga susretnem na ulici, blagoslivljam li ga kao Isus na slici; otvaram li cijelo svoje srce kako bih drugima poklonio svoje vrijeme i ljubav Kristovu koju sam i sam primio i to samo poradi ljubavi Kristove; kome trče moje noge, trče li uopće prema drugomu ili čekaju da se meni služi; dopuštam li Isusu da otkloni od mene sve tame koje me okružuju kako bi samo On bio Gospodar mogega života te kako bih, zahvaljujući Njemu, i sam mogao biti svjetlo u ovome svijetu koji je prepun tame i grijeha?

Ova pitanja neka nam budu poticaj za osobno razmatranje i pogled na sebe iz Isusove perspektive. Kako Gospodin gleda mene s te slike? Zamolimo Gospodina da budemo milosrdni kako je i On sam milosrdan. Zamolimo Ga da budemo Njegov odraz u ovome svijetu .

Svjedočanstvo – osobni susret sa slikom Milosrdnog Isusa

Bila je jedna sasvim obična večer. Bila sam u vremenu obraćenja i povratka Gospodinu i Crkvi. U duši je bio poticaj da tražim Boga, iako nisam znala gdje, ali sve me usmjeravalo i vodilo k Njemu. Uz poticaj i na prijedlog duhovnika išla sam na sv. Misu svaki dan. Tako je bilo i te večeri. Sveta Misa je završila i kao i obično voljela sam među prvima izaći iz crkve kako me nitko ne bi mogao pitati što se to događa sa mnom ili kako to da sam počela dolaziti na sv. Mise.

Padala je kiša i, u trenutku izlaska na ulicu, u lokvi vode primijetih sličicu s Isusovim likom, do tada meni nepoznatu. Ugledavši je, moje srce kao da je počelo jače kucati, a dušu je preplavio osjećaj ispunjenosti. Sagnula sam se da izvadim sličicu iz vode i u tom trenutku su mi u srce došle riječi: „Isuse, koji si ostavljen ovdje sam, odbačen i u tami, dopusti mi da obrišem Tvoje suze.“ Iznenađena tim mislima i sama sam počela plakati razmišljajući o tome tko sam ja, a tko je On. I shvatila sam toga trenutka da to On želi obrisati moje grijeha i moje suze Svojom bezgraničnom ljubavlju.

Od tog prvog susreta sa slikom Milosrdnog Isusa, slikom koja je od tada postala mojom vodiljom kroz život, moj se život počeo mijenjati i sve sam se hrabrije odlučivala u svojim postupcima birati Krista i Njegovu Riječ i Božju volju za svoj život. Tada meni nepoznata, a danas Ono što je uvelike utjecalo na mene kao na osobu koja sam danas.

Od svega srca zahvalna Milosrdnom Isusu za trenutak u kojem me pozvao da Ga slijedim i susretnem kao Ljubav za kojom sam čeznula i koju sam tražila.

Štovateljica Božjeg milosrđa